

ШЕСТА ГЛАВА

Въпросът за точността

Случи се така: поради погрешна преценка се оказа, че са необходими няколко допълнителни страници, за да достигне книгата предопределения си обем. Тази кратка глава бе написана, за да запълни недостигащия обем, но, благодарение на по-нататъшните изследвания, извършени по времето на отпечатване на изначалния текст, смятам, че тя предоставя допълнителна интересна и стойностна информация.

Винаги ми се е струвало от огромно значение астролозите да са способни да предсказват колкото е възможно точно по време кога дирекциите – и особено опасните – са склонни да въздействат. Човек няма как да се предпазва от опасности, които може да възникнат по всяко време в продължение на една или повече години, или дори в течение на месец, стига, наистина, да няма нищо по-спешно за правене в живота, освен да стои, където е, нащрек. Дори и тогава напрежението от това в много случаи би било доста по-болезнено, отколкото действителната дирекция.

И все пак лошите астролози понякога се опитват да извинят своите провали, като говорят с патос срещу безразсъдността на онези, които изискват точност по отношение на времето. Безумни, според мен, са тези, които очакват някой да бъде удовлетворен от смътна декларация, че една дирекция ще работи по всяко време в рамките на шест месеца или година. Естествено, постигането на точност е идеал, кой-

то може да бъде само постепенно реализиран, но към който дирекционната астрология несъмнено трябва да работи.

В предходната част на тази книга аз посочих транзитите като най-доброто средство за постигане на точност при директирането и повечето астролози са съгласни с това правило. Чрез транзитите едно събитие нерядко може да бъде предвидено с точност до ден.

Ще цитирам личен случай. Дъщеря ми имаше много тежко падане през август 1926 година. По това време, по дирекция на пряко възкачване, моята Венера (в 5-ти дом) беше стигнала до опозиция на Сатурн от около ден, докато по мярката $4/7^\circ$ Луната ми се изместваше до квадрат с Марс в 5-ти дом, макар че все още беше на няколко месеца от точността. През същия ден Марс транзитираше над моята радикална Луна. Мога да кажа, че тогава не бях запознат с нито един от тези методи за директиране, но е голяма тема от колко далеч би могло да се предотврати опасността. Тя бе надвиснала – знаех го от собствените дирекции на детето и затова действително бях отправил предупреждение.

Въпреки това, макар и винаги готов да подкрепя ценността на транзитите, не бих могъл да спря да мисля, че би трябвало да е откриваема една по-бърза символична мярка, която би стеснила периода на опасността.

След някои изследвания, при които бяха разгледани и отхвърлени няколко вероятни мерки, аз открих една, която, изглежда, притежава възможности. Сама по себе си тя се използва малко, но човек се изкушава да вярва, че може да е част от по-голяма схема. Мярката е, в действителност, изведена от мярката на Найбод, и просто е същата прогресия, *умножена по дванадесет*. С други думи, вместо ежегоден напредък от $59' 8''$, имаме $59' 8''$, умножено по 12.

За да изчислите разстоянието, изминато от планетите с този темп за всеки период от време, използвайте следващата таблица и умножете резултата по дванайсет.

Чрез тази таблица може да бъде установена прогресията за всякакъв период от години и месеци.

Например, за да намерите 42 години и 3 месеца, необходимо е само да добавите напредъка за 40 години към този за 2 години, а после да прибавите 14' 47" за три месеца. Умножете резултата по 12.

Съблюдаването на точност е важно, защото нашите резултати ще бъдат умножавани по дванайсет, така че всяка грешка, макар и малка преди умножението, ще нарастне дванадесетократно в крайния резултат.

ТАБЛИЦА НА ГОДИШНАТА ПРОГРЕСИЯ ПО МЯРКАТА НА НАЙБОД

години	градуси и минути	месеци (1/12-та от година)	минути
1	0° 59' 08"	1	4' 56"
2	1° 58' 16"	2	9' 51"
3	2° 57' 25"	3	14' 47"
4	3° 56' 33"	4	19' 43"
5	4° 55' 41"	5	24' 39"
6	5° 54' 49"	6	29' 34"
7	6° 53' 58"	7	34' 30"
8	7° 53' 06"	8	39' 26"
9	8° 52' 14"	9	44' 21"
10	9° 51' 22"	10	49' 17"
20	19° 42' 45"	11	54' 13"
30	29° 34' 07"	12	59' 08"
40	39° 25' 30"		
50	49° 16' 52"		
60	59° 08' 15"		
70	68° 59' 37"		

Както първата таблица ни дава възможност да виждаме прогресията за всяка възраст, така втората предоставя възрастта за всяка прогресия, обявена в години и дни.

По този начин, виждаме, например, че 37° 47' с равняват на 38 години и 122 дни, защото 37° са 37 години и 197 дни, а 47' са еквивалентни на 290 дни.

Втората таблица може да се използва в този си вид за обикновената прогресия на Найбод или за Системата на радикса, но за мярката, която разглеждаме сега, дъгата, разбира се, трябва да бъде разделена на дванадесет, преди да се използва. Ясно е, че ако 1° се равнява на година и пет дни, то има движение от 59' 8" за годината, тогава, ако се движим дванадесет пъти по-бързо, 1° ще е еквивалентен само на една дванадесета от това време, или около месец.

Като се върнем към нашите случаи и започнем с номер 1 на страница 17, ще открием, че е изгодно най-напред да пресметнем приблизително колко далеч ще се изместят планетите за изискваното време, така че да можем да видим кои аспекти са възможни.

Най-лесният начин да го сторим е да вземем дъгата, съответстваща на възрастта по едноградусовата мярка (в този случай 32° 21'), да я редуцираме с една шестдесетата и да умножим по 12. Най-бързият метод за намаляване с една шестдесетата е да извадим толкова *минути*, колкото са *градусите*.

Така 32° 21' става 31° 49', което, умножено, е 381° 48'. Изваждайки кръга от 360°, това означава, че всяко небесно тяло е пропътувало веднъж кръга и после още приблизително 21° 48'.

Разглеждайки картата, откриваме две вероятни дирекции – Луна в квадрат към Нептун и Уран в квадрат към асцендента.

Дъгата на Луната до квадрат с Нептун е 22° 44', или, добавяйки кръга, 382° 44', от които една дванадесета е 31° 54'. Позовавайки се на втората таблица, намираме следните стойности:

ТАБЛИЦА НА ВРЕМЕВИТЕ СТОЙНОСТИ НА ГРАДУСИТЕ И МИНУТИТЕ НА ДЪГАТА СПОРЕД МЯРКАТА НА НАЙБОД

времева мярка за градуси			времева мярка за минути						
°	год.	дни	°	год.	дни	мин.	дни	мин.	дни
1	1	5	31	31	166	1	6	31	191
2	2	10	32	32	171	2	12	32	198
3	3	16	33	33	177	3	19	33	204
4	4	21	34	34	181	4	25	34	209
5	5	26	35	35	186	5	31	35	216
6	6	32	36	36	192	6	37	36	222
7	7	37	37	37	197	7	43	37	229
8	8	43	38	38	202	8	49	38	235
9	9	48	39	39	208	9	56	39	241
10	10	53	40	40	213	10	62	40	247
11	11	59	41	41	218	11	69	41	253
12	12	64	42	42	224	12	74	42	259
13	13	69	43	43	229	13	80	43	266
14	14	74	44	44	234	14	86	44	272
15	15	80	45	45	240	15	93	45	278
16	16	85	46	46	245	16	99	46	284
17	17	90	47	47	250	17	105	47	290
18	18	96	48	48	256	18	111	48	296
19	19	101	49	49	261	19	117	49	303
20	20	106	50	50	266	20	124	50	309
21	21	112	51	51	272	21	130	51	315
22	22	117	52	52	277	22	136	52	321
23	23	122	53	53	282	23	142	53	327
24	24	128	54	54	288	24	148	54	334
25	25	133	55	55	293	25	154	55	340
26	26	138	56	56	298	26	161	56	346
27	27	144	57	57	304	27	167	57	352
28	28	149	58	58	309	28	173	58	358
29	29	154	59	59	314	29	179	59	364
30	30	160	60	60	320	30	185	60	371

31° ... 31 година, 166 дни

54' 333 дни

Общо: 31 години и 499 дни, или 32 години и 134 дни.

Това е до седем дни от точния ден.

За да направи квадрат към асцендента, Уран трябва да измине 22° 56', или, добавяйки кръга, 382° 56'. Понеже тази дирекция е само с 12' повече от другата, не е нужно да я изчисляваме отделно, а просто виждаме във втората таблица, че 12' означават 74 дни, а една дванадесета от тях са 6 дни, така че трябва да получим 32 години и 140 дни, или плюс тринайсет дни. Забележете, че тук използваме ъгъл, който лесно може да е на няколко минути дължина от двете страни на действително правилната точка, макар че този случай е бил ректифициран според метода на слънчево-лунния обмен на г-н Джордж Х. Бейли – изначалния му тълкувател.

№ 2 умира на 15 години и 29 дни. До квадратура с асцендента Луната трябва да измине 178° 19', от което една дванадесета е 14° 52'. Според нашата таблица имаме:

14° 14 години и 74 дни.

52' 321 дни.

Общо: 14 години и 395 дни, или 15 години и 30 дни.

Резултатът е точен до един ден.

№ 3 умира около 17-тия си рожден ден и тази информация не е достатъчно близо за тест. Но Слънцето е на 201° 15' от опозиция към Меркурий (много подходяща дирекция с оглед на обстоятелствата), една дванадесета от което е 16° 46', бивайки 17 години и 9 дни.

№ 4 почива на 9 години и 147 дни. Ще бъде установено, че куинконксът между Марс и Уран в трети дом е *точен*.

Отново бих искал да посоча колко важен аспект е куинконксът, при всички случаи в някои отношения.